

393L0076

Nr L 237/28

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING

22.9.93

RÅDETS DIREKTIV

av den 13 september 1993

om begränsning av koldioxidutsläpp genom en förbättring av energieffektiviteten (SAVE)

(93/76/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR
ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artiklarna 130s och 235 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽³⁾, och

med beaktande av följande:

Genom sin resolution av den 16 september 1986 ⁽⁴⁾ ställde rådet upp nya mål för gemenskapens energipolitik fram till 1995 och ett mål om samstämmighet mellan medlemsstaternas politik.

Rådet (med ministrar ansvariga för miljö och energi) enades vid mötet den 29 oktober 1990 om att gemenskapen och medlemsstaterna var beredda att vidta åtgärder med avsikt att uppnå en stabilisering av de totala utsläppen av koldioxid på 1990 års nivå senast år 2000 i gemenskapen som helhet, under förutsättning att andra ledande länder åtar sig liknande förpliktelser och med hänsynstagande till de mål för stabilisering eller minskning av utsläpp inom olika tidsfrister som ett antal medlemsstater fastställt. Man enades också om att medlemsstater vilka som utgångspunkt har en relativt låg energiförbrukning och således låga utsläpp beräknat per invånare eller beräknat på annan lämplig grundval är berättigade att ha mål eller strategier för koldioxidutsläpp som motsvarar deras ekonomiska och sociala utveckling, samtidigt som energieffektiviteten i samband med deras ekonomiska verksamhet förbättras.

Genom beslut 91/565/EEG antog rådet SAVE-programmet som är avsett att främja energieffektiviteten i gemenskapen ⁽⁵⁾.

I artikel 130r i fördraget fastställs att ett av målen för gemenskapens verksamhet på miljöområdet är att se till att naturresurserna utnyttjas på ett försiktigt och rationellt sätt. Bland dessa naturresurser utgör oljeprodukter, naturgas och fasta bränslen de väsentligaste energikällorna, men också de viktigaste källorna för koldioxidutsläpp.

Eftersom fördraget inte på något annat ställe ger de befogenheter som är nödvändiga för att lagstifta om de

energirelaterade aspekterna av de program som avses i detta direktiv, bör också artikel 235 i fördraget tillämpas.

Bostads- och tjänstesektorn svarar för nästan 40 % av den slutliga energiförbrukningen i gemenskapen och är i växande, en utveckling som säkert kommer att öka dessa sektors energiförbrukning och följaktligen också deras koldioxidutsläpp.

Avsikten med detta direktiv är att bevara miljöns kvalitet och att se till att naturresurserna utnyttjas på ett försiktigt och rationellt sätt, frågor beträffande vilka gemenskapen inte ensam har alla befogenheter.

Det är nödvändigt att alla medlemsstater gör en gemensam insats, dvs. vidtar åtgärder på gemenskapsnivå, för att begränsa koldioxidutsläpp och främja rationell energianvändning.

Åtgärderna skall i enlighet med subsidiaritetsprincipen fastställas av medlemsstaterna på grundval av möjliga förbättringar av energieffektivitet, kostnadseffektivitet, teknisk genomförbarhet och miljökonsekvenser.

Energideklarationer kommer att öka öppenheten hos fastighetsmarknaden och främja investeringar i energibesparande åtgärder genom att lämna objektiv information om byggnaders energiegenskaper.

Om de som bor i byggnaderna faktureras för kostnaderna för uppvärmning, luftkonditionering och varmvatten, beräknade i lämplig omfattning på grundval av deras faktiska förbrukning, kommer detta att främja energisparande inom bostadssektorn. Det är önskvärt att de som bor i sådana byggnader har möjlighet att reglera sin förbrukning av värme, kyla och varmvatten. De rekommendationer och resolutioner som antagits av rådet angående faktureringen av kostnaderna för uppvärmning och varmvatten ⁽⁶⁾ har genomförts i endast två medlemsstater. En betydande del av kostnaderna för uppvärmning, luftkonditionering och varmvatten faktureras fortfarande på grundval av andra faktorer än energiförbrukning.

⁽¹⁾ EGT nr C 179, 16.7.1992, s. 8.

⁽²⁾ EGT nr C 176, 28.6.1993.

⁽³⁾ EGT nr C 19, 25.1.1993, s. 134.

⁽⁴⁾ EGT nr C 241, 25.9.1986, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT nr L 307, 8.11.1991, s. 34.

⁽⁶⁾ Rekommendation 76/493/EEG (EGT nr L 140, 28.5.1976, s. 12.)

Rekommendation 77/712/EEG (EGT nr L 295, 18.11.1977, s. 1.)

Resolution av 9.6.1980 (EGT nr C 149, 18.6.1980, s. 3.)

Resolution av 15.1.1985 (EGT nr C 20, 22.1.1985, s. 1.)

Nya finansieringsmekanismer behövs för att främja investeringar i energibesparande åtgärder inom den offentliga sektorn. Med hänsyn till detta bör medlemsstaterna tillåta tredjepartsfinansiering och utnyttja alla de möjligheter detta erbjuder.

Byggnader kommer att påverka energiförbrukningen under lång tid. Nya byggnader bör därför förses med effektiv värmeisolering, som anpassas efter de lokala klimatförhållandena. Detta gäller också offentliga myndigheters byggnader, där de offentliga myndigheterna bör föregå med gott exempel och ta hänsyn till miljö- och energiaspekter.

Regelbundet underhåll av värmepannor bidrar till att hålla dessa korrekt inställda enligt produktspecifikationen och därigenom till att få bästa möjliga prestanda ur miljö- och energisynpunkt.

Industrin är i regel beredd att utnyttja energin mer effektivt för att uppnå sina egna ekonomiska mål. Energbesiktning, särskilt av verksamheter med hög energiförbrukning, bör främjas för att åstadkomma betydande förbättringar av energieffektiviteten inom denna sektor.

En förbättring av energieffektiviteten på alla områden inom gemenskapen kommer att stärka den ekonomiska och sociala samhörigheten inom gemenskapen, såsom föreskrivs i artikel 130a i fördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändamålet med detta direktiv är att medlemsstaterna skall uppnå målet att begränsa koldioxidutsläpp genom att förbättra energieffektiviteten, särskilt genom att utarbeta och genomföra program på följande områden:

- Energideklaration för byggnader.
- Fakturering av kostnaderna för uppvärmning, luftkonditionering och varmvatten på grundval av den faktiska förbrukningen.
- Tredjepartsfinansiering av investeringar i energibesparande åtgärder inom den offentliga sektorn.
- Värmeisolering av nya byggnader.
- Regelbunden besiktning av värmepannor.
- Energbesiktning av verksamheter med hög energiförbrukning.

Programmen får omfatta lagar och andra författningar, ekonomiska och administrativa regler, information, utbildning och frivilliga avtal vars konsekvenser kan värderas objektivt.

Artikel 2

Medlemsstaterna skall utarbeta och genomföra program för energideklarationer för byggnader. Dessa deklARATIONER, som skall innehålla en beskrivning av byggnadernas energiegenskaper, skall upplysa eventuella användare om en byggnads energieffektivitet.

I förekommande fall kan deklARATIONEN också innehålla förslag till förbättringar av dessa energiegenskaper.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall utarbeta och genomföra program för fakturering av kostnaderna för uppvärmning, luftkonditionering och varmvatten, beräknade i lämplig omfattning på underlag av den faktiska förbrukningen. Dessa program skall göra det möjligt att fördela kostnaderna för dessa tjänster mellan användarna av en byggnad eller en del av en byggnad med hänsyn till varje bostadsinnehavares förbrukning av värme, kyla och varmvatten. Detta skall gälla byggnader eller delar av byggnader som förses med värme, luftkonditionering eller hushållsvarmvatten från en kollektiv anläggning. De som bor i sådana byggnader bör själva kunna reglera sin egen förbrukning av värme, kyla eller varmvatten.

Artikel 4

Medlemsstaterna skall utarbeta och genomföra program för att tillåta tredjepartsfinansiering av investeringar för att förbättra energieffektiviteten inom den offentliga sektorn.

I detta direktiv förstås med tredjepartsfinansiering samtliga tjänster i form av besiktning, installation, drift, underhåll och finansiering av en investering för att förbättra energieffektiviteten, varvid täckningen av dessa kostnader skall bero, antingen helt eller delvis, på omfattningen av de uppnådda energibesparingarna.

Artikel 5

Medlemsstaterna skall utarbeta och genomföra program så att nya byggnader får en långsiktigt varaktig värmeisolering enligt normer som fastställs av medlemsstaterna med hänsyn till klimatförhållanden eller klimatzoner och byggnadens ändamål.

Artikel 6

Medlemsstaterna skall utarbeta och genomföra program för regelbunden kontroll av värmeanläggningar med en effekt på över 15 kilowatt i syfte att förbättra driftförhållandena med hänsyn till energiförbrukning och begränsning av koldioxidutsläppen.

Artikel 7

Medlemsstaterna skall utarbeta och genomföra program i syfte att främja regelbundet genomförande av energibesiktning av industriverksamheter med hög energiförbrukning för att förbättra deras energieffektivitet och begränsa koldioxidutsläppen, och får vidta liknande åtgärder för andra verksamheter med hög energiförbrukning.

Artikel 8

Medlemsstaterna skall fastställa räckvidden för de program som avses i artikel 1–7 på grundval av möjliga förbättringar av energieffektivitet, kostnadseffektivitet, teknisk genomförbarhet och miljökonsekvenser.

Artikel 9

Medlemsstaterna skall vartannat år till kommissionen inge en rapport om resultaten av de åtgärder som vidtagits för att genomföra programmen i detta direktiv. I samband med detta skall de meddela kommissionen vilka val de träffat i sitt åtgärdspaket. Vidare skall de på anmodan till kommissionen lämna en motivering för programmens innehåll i vilken hänsyn skall tas till artikel 8.

Vid genomgången av medlemsstaternas rapporter skall kommissionen bistås av den rådgivande kommitté som avses i beslut 91/565/EEG enligt förfarandet i artikel 6 i det beslutet.

Artikel 10

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar eller andra åtgärder som anges i artikel 1 och som är nödvändiga för att följa detta direktiv så snart som möjligt och senast den 31 december 1994. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som behövs för att uppnå målen i detta direktiv.

När medlemsstaterna antar lagar eller andra författningar för detta ändamål, skall dessa innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda. Detta skall också gälla om programmen genomförs i en annan form.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen meddela de bestämmelser i nationell lagstiftning eller andra åtgärder enligt artikel 1 som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 13 september 1993.

På rådets vägnar

Ph. MAYSTADT

Ordförande